

1. UDAHNI ME

Budi moja budi sve što želim
budi moja, budi sve
Ti si voda koja brzo teče
ja sam žeđ koja dugo luta

Udahni me, da ne budem sam
Dodirni me svojim rukama
Udahni, izdahni me

Nekad je bol bio moj najveći dug
ja sam se bojao, ja sam se gušio
A onda si ti dodirom anđela
učinila da sam prodisao

Da li znaš da sam sasvim sam
da li znaš da je svaki dan
samo ravna linija
prazno srce, pustinja

Udahni me da ne budem sam
Dodirni me svojim rukama
Udahni, izdahni me

2. BOŽE DA L' SI ŽIV?

Bože, da l' si živ?
I ako jesi, gdje li si?
Jako teško je pomiriti se
sa tvojim tajnama.
I ako si na nebu znaj
ovo nije raj.

Moje su sne odavno ubili k'o pse
Umrli su na rukama
Sada sam sam i nemam više nikoga
Riječi grcam u mukama.

I ne gledam više krvavo nebo poslije kiše,
ustajem i odlazim.

Bože, da l' si živ?

Crna nam se kiša sprema, sedlaj atove
Oblaci su sve do neba, kiša počinje.

Bože, da li si živ?

3. NEMA LJUBAVI

Teško je biti tu i gledati sve očima
Mutne su slike sve, tek poneka je vidljiva
Teško je biti tu, gledati
Još teže istinu vidjeti

Njihove slike su - suzama crtane
A ruke slikara - na koncima lutaka
Lutke se pokreću - moć je u rukama
Nitima pletena mreža svih sudbina

Teško je biti tu gledati
Još teže okove slomiti

Nema ljubavi (od njih je nema)
Nema istine (u njihovom srcu)
Na licu im laž, u duši im rupa do neba
U očima glad...

4. ČUVAJ ME

Tražim dugo taj osjećaj koji me podsjeća na sve što sam bio
U magli sjećanja, u blatu sopstvenog lutanja.

Presvučen kožom, u tamnici tijela ja okovan bolom
U glavi slika koja ne prestaje

Ne mogu da pronađem mir, a tako mi treba
Ti samo budi dovoljno blizu, budi mi sidro...

Čuvaj me od potopa, od crnih rijeka koje me odnose
Spasi me iz ponora

Primam udarce prošlosti, svako sjećanje boli, dok lomi mi kosti
Samoća me ubija, dok me od ljudi spašava

Ne mogu da pronađem mir, a tako mi treba
Ti samo budi dovoljno blizu, budi mi sidro...

Čuvaj me od potopa, od crnih rijeka koje me odnose
Spasi me iz ponora

5. ZVUCI ĆUTANJA

Uzalud razlog tražiš, ovdje su duše zaspale,
poneka budna luta, plaše je zvuci ćutanja.

Ne mogu da se pomirim
da je sve, baš sve, zaspalo
il' je glupo rođeno.

Godine prolaze, odlaze,
zvuci ćutanja ostaju u nama,
boja gnoja je crna na usnama,
riječ iz usta ja pokrивam rukama.

Sjenke su ušle u tijela, svjetla su sunca zaspala,
ponekad bljesne bijela, prekine tamu ćutanja.

Ne mogu da se pomirim
da je sve, baš sve, zaspalo
il' je glupo rođeno.

Godine prolaze, odlaze,
zvuci ćutanja ostaju u nama,
boja gnoja je crna na usnama,
riječ iz usta ja pokrивam rukama.

6. PUTNIK

Moje vrijeme leti, ja sam samo putnik
idem tamo negdje, ne znam ni ja sam.
Kilometri nose uspomene loše
idem tamo negdje da zaboravim.

Kao da sam zvijer progonjena sobom
tražim zaklon koji nikad neću nać'.
Možda sudbina je da se hranim bolom
vječna gozba koju godinama znam.

Bio sam na vrhu svijeta, bio sam na samom dnu.
Iskrivljena slika svega nestaje u plamenu.

Ja sam rođen sam
i takav nestaću,
tražim snagu za istinu
nemam riječi za molitvu.

Iskrivljena slika svega...

Ja sam rođen sam
i takav nestaću,
tražim snagu za istinu
nemam riječi za molitvu.

Ja sam rođen sam
i takav nestaću,
tražim snagu za istinu
nemam riječi za molitvu.

Moje vrijeme leti...

7. PUSTINJA

Da li znaš da ovo je pustinja koja ne oprašta i koja ubija
Koja nema početak ni kraj i ona kaže samo daj, daj, daj

Dani su ovdje predugi, a noći su zato prekratke
Na putu ostavljamo kosti, na putu ostavljamo sve, sve, sve

Ti znaš da su suze tekle same i da ničeg nije bilo osim tame

I poraz, veliki poraz kao odraz ovog zivota
Kao dokaz da nisi znao još samo ovaj put

Dani su ovdje predugi, a noći su zato prekratke
Na putu ostavljamo kosti, na putu ostavljamo sve, sve, sve

Ti znaš da su suze tekle same i da ničeg nije bilo osim tame

I poraz, veliki poraz kao odraz ovog zivota
Kao dokaz da nisi znao još samo ovaj put

Ti znaš da ovo je pustinja

8. IGRA ZLA

Čudni su putevi, da li su Gospodnji
Ostaje pitanje, da li imaš snage za korake
Koji dolaze, teška je istina
Možeš da ostaneš ili nestaneš i potoneš

U igri zla, u igri zla, koja nema pravila
U igri zla, u igri zla, koja krade sjećanja

Hej - mnogo je lutanja
Hej - i praznog pogleda
Hej - oči su samo tu da iskrive ti istinu

Hej - koja teška je
Hej - i nema milosti
Hej - vrijeme je odluke da odlaziš ili ostaješ

U igri zla, u igri zla, koja nema pravila
U igri zla, u igri zla, koja krade sjećanja

U igri zla, u igri zla

U igri zla, u igri zla, koja nema pravila
U igri zla, u igri zla, koja krade sjećanja

9. ODLAZIM

Ogledalo moje, koje sam boje? Koža je jedino što nosim svuda
A ispod te kore mnogo je gore - taj stvor što pita odakle i kuda
Dal ' znamo se dobro, od prvoga trena da li sam njegova il' on moja sjena?
Dilema jebena!

Odlazim. Vraćam se.
Dolazim. Nemam gdje.
U stvari sebi tečem kroz vene. Samo se vrtim u krug
Jednako proklet, smrdiš na mene, ti si mi najbolji drug

Dlanovi klize, ožiljke broje niz masku što stoji mi mjesto čela
Sve niže, na dole, dok misli se roje prokleta glava bi odgovor htjela
Da li će iko vidjeti mene onog što raste il' ovog što vene?
Koji će prvi da krene?

Odlaziš. Vraćáš se.
Dolaziš. Nemaš gdje.
U stvari sebi tečeš kroz vene. Samo se vrtiš u krug
Jednako proklet, smrdim na tebe, ja sam ti najbolji drug